

PROF. DR. LJERKA GODICL

(★ 9. 2. 1930 - † 11. 8. 2006)

Častna članica od 19. 3. 2001

Lavdacija: Mitja Kaligarič, na mednarodnem botaničnem simpoziju v Mariboru, ob 40-letnici biologije na mariborski univerzi.

V spomin prof. dr. Ljerki Godicl (1930–2006)

Dovolite mi, da v imenu oddelka za biologijo PeF UM in BDS spregovorim nekaj besed pokojni profesorici Ljerki Godicl v slovo. Rodila se je pred šestinsedemdesetimi leti v učiteljski družini, tako da je s pedagoškim poklicem prišla v stik že takrat, ko še ni vedela, da mu bo posvetila celo življenje. Odločila se je za študij biologije v Ljubljani, kjer je leta 1956 diplomirala. Svojo poklicno pot je začela na BIJH ZRC SAZU, vendar ga je zaradi svoje pokončne drže pri neujemanju s takratnim vodstvom kmalu zapustila. Začela je poučevati na srednjih šolah, predvsem v Rogaški Slatini in v Celju. Nato so jo povabili na Pedagoško akademijo, kasneje Pedagoško fakulteto v Mariboru, ki jo je soustvarjala in bogatila vse do svoje upokojitve leta 1993. Profesorica se je takoj po diplomi z entuziazmom lotila proučevanja stepske flore v Jugoslaviji, kar je bila tudi tema njenega doktorata, pod mentorstvom akademika prof. E. Mayerja. Proučevala je tudi floro severovzhodne Slovenije, večino svoje življenjske energije pa je razdajala številnim generacijam študentov biologije in kemije, pa tudi bodočim učiteljem na razredni stopnji, da ne govorim o številnih seminarjih, predavanjih za aktivne biologov ipd. V časih, ko to ni bilo posebej cenjeno in vrednoteno, je izkazovala izredno mednarodno aktivnost: tuje botanike, predvsem angleške, avstrijske in madžarske je vodila v botanično najzanimivejše predele takratne skupne države, njo pa so vabili na številne konference v tujini. Tudi sama je organizirala takšna srečanja v Sloveniji. Znanstvene članke je objavljala v Sloveniji in v tujini. Z vsem tem delovanjem je promovirala mlado mariborsko univerzo, Slovenijo in takratno širšo domovino. Poleg stepske flore so bile njena velika ljubezen gore. Prehodila je naše Alpe in Balkanska gorovja, dodobra pa je spoznala tudi gore Avstrije, Italije, Švice, Češke, Nemčije, Skandinavije. Triindvajset let je bila članica mednarodnega botaničnega združenja Clusius s sedežem na Gradiščanskem v Avstriji. »Nemo propheta in Patria«: društvo Clusius ji je leta 1991 podelilo častno medaljo za življenjsko delo. Kot rečeno, je pokojna profesorica več svojega časa in energije kot sebi, posvetila svojim preštevilnim študentom: na prijeten in nevsiljiv način jim je vcepljala znanje o rastlinah, naši flori in vegetaciji. Po njeni zaslugi imajo številne generacije učiteljev temeljno in trdno znanje iz poznavanja rastlin. V svojem delovanju na univerzi je šla preko dosežkov, merljivih z bibliografijo in citatnimi indeksi: svoje znanje, veselje, navdušenje in ljubezen do rastlinstva je prenašala na mlajše generacije in s tem več kot izpolnila poslanstvo univerzitetnega učitelja botanike. Botanični poklic, ki je bil profesorici način življenja, jo je v poznih letih izčrpal, zato svoje »hišice v cvetju« v Petrovčah pri Celju, kjer je živela z rastlinami, ki jih je prinašala od vsepovsod, ni rada zapuščala. Kolegi biologi iz fakultete smo se, po njenem odhodu v pokoj, žal le preredko spomnili nanjo. Pokojna profesorica je svoje življenje posvetila botaniki. Zato jo je BDS leta 2001, ob priliki mednarodnega botaničnega simpozija v Mariboru, posvečenega 40-letnici biologije na mariborski univerzi, razglasilo za svojo častno članico. S tem smo se ji slovenski botaniki vsaj nekoliko oddolžili za njeno požrtvovalnost in prispevek k razvoju botanike v Sloveniji. Naj počiva v miru, obdana z zelenjem in cvetjem, ki jo je spremljalo tudi za čas njenega tuzemskega življenja.

Mitja Kaligarič

(govor na pogrebu pokojne profesorice)

Povezava:

[http://www.celjskozasavski.si/osebe/godicl-ljerka-pavlina-\(ljerka\)/125/](http://www.celjskozasavski.si/osebe/godicl-ljerka-pavlina-(ljerka)/125/)

Literatura:

D. Devetak, M. Kaligarič, 2006: prof. dr. Ljerka Godicl, Večer 2006, št. 193, str. 20